

de tuin verder af te tomen. Dat was een heel karwei maar met de boeken van Botermans en Pelham kwam ik een heel eind. Nu naar de vliegerstek, maar niet naar de Gofferd, want die is te klein dacht ik. Dus naar de Ginkelsehei gereden met mijn vriend Joost. Daar met veel moeite de Cody in elkaar gezet, want het waaide nogal. Moet ook dacht ik voor zo'n grote vlieger. Ik had een behoorlijk dikke lijn vond ik (2 mm gevlochten nylon)! Van handschoenen voor het vliegeren had ik nog nooit gehoord. Maar ja, 100 m lijn uitgerold en de Cody in de wind gelegd. Ik denk: dat wordt hard lopen om hem omhoog te krijgen; nee dus. Ik trok het touw strak en hoog was de vlieger om met een sierlijke duik weer in de heideplanten te belanden. Vleugels niet goed afgesteld had ik ergens gelezen in Pelham's boek, dus eerst maar eens uittrimmen.

Dat was nog een lastig karwei maar met hulp van Joost ging het goed. Nog een keer de lucht in en nu bleef hij staan, nee dus. Het touw brak bij de eerste verhoging van de windsnelheid. Te dun, dus een dikkere moest er komen. Eerste mislukking Cody vliegen.

Een dikker touw gehaald (6 mm) en naar de Gofferd voor een tweede poging. Het waaide weer lekker en we waren vol goede moed.

Weer 100 m touw uitgerold en weer omhoog met het ding. De vlieger stond lekker en ineens een knal, weer naar beneden gestort. Nu had ik voor de toomring een grote sleutelring gebruikt en die was door de enorme kracht uit elkaar gerukt en dwars door het doek gegaan. Het eerste gaatje!

Ik naar huis en alle sleutelringen door massieve ringen en D-ringen vervangen; Cody hersteld.

Een paar dagen later weer naar de wei, weer proberen. Het weer was niet zo mooi maar het was droog en het waaide. De vlieger stond nog geen 80 m weg en het begint me te waaien, de lucht werd zwart. En jawel hoor, de vlieger kregen we met geen drie man naar beneden. Ik was blij dat hij niet wegwaaide en dat we hem met twee man in toom konden houden. Inmiddels was het ook hevig gaan regenen, toen is de spreuk, "DAAR STA JE DAN MET JE Vliegertje" uitgevonden.

Na de bui, de wind was gelukkig gaan liggen, hebben we de shade opgemaakt. Een gescheurde ondercel, door de vleugelstokken. Het gat in het middenschot was te klein en slecht versterkt. Ook waren de stokhoe-

zen uitgescheurd in de vleugels. Alweer niet gelukt om lekker te vliegen met een grote Cody. Nu laat ik mij door niets of niemand uit het veld slaan dus weer repareren. Daarna is hij nog 4 keer kapot gegaan, maar nu vliegt hij als de beste al ziet hij er niet meer zo uit met al die lappen en zonder concave rondingen in alle zijanten van de vleugels, punten en cellen. Na deze heb ik nog vele Cody's gebouwd, in alle kleuren en maten, maar niet voordat ik alles had gelezen wat er over te krijgen was.

Zo zie je maar dat je je niet moet laten ontmoedigen door wat voor tegenslag ook en dat het meestal wel goed komt als je maar blijft lachen.

Ron de Haas Nijmegen

vlieger verdwenen verzekering betaald!

Op 17 juni bezocht ik het vliegerfestival te Scheveningen. In de loop van de dag werd het op de stranden waar gevliegerd werd, steeds drukker. Omdat ik vroeg begonnen was, kon ik dat mooie schouwspel van een alsmaar groeiende vliegerhemel prachtig waarnemen.

Op vliegerfestivals, en dus ook hier, gebeurt het regelmatig dat lijnen van vliegers verward raken. Ook kan men af en toe een vlieger zien neerdwarrelen als een lijn wordt doorgesneden. Als je een beetje geluk hebt vind je je stukje huisvlucht na enig zoekwerk weer terug.

Terug naar Scheveningen nu.

In de middag werd mijn lijn gekruist door een latere starter. Deze had niets in de gaten en sneed mijn lijn door. Mijn vlieger stond op ongeveer 100 m hoogte en verdween, als gevolg van deze manoeuvre, tussen de bebouwing van het oude dorp.

Ik waarschuwde de veroorzaker en drong erop aan dat deze op mijn spullen paste terwijl ik op zoek ging. Ik had weinig oog voor het historische Scheveningen en kwam met lege handen terug.